

عنوان مقاله:

انطباق پذیری و بررسی صحت و اعتبار قرارداد تایم شر در فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس حقوق و امور قضایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شاهین آقامحمدی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه تهران

محمد مهدی حبیب الهی - کارشناسی ارشد حقوق جزای دانشگاه علوم قضایی

خلاصه مقاله:

تایم شر، امکان استفاده ی افراد متعدد را از مال واحد در دوره های زمانی مشخص، فراهم می آورد و زمینه ی استفاده ی حداکثری از اموالی را که به طور مستمر مورد نیاز مصرف کننده ی واحد نیستند، ایجاد می کند آنچه در این پژوهش تلاش شده است این است که اساساً قرارداد تایم شر بر پایه فقه امامیه و حقوق داخلی ما چگونه قابل توجیه است و اینکه آیا می توانیم چنین قراردادی را در قالب یکی از عقود معین همانند بیع یا صلح جای دهیم و چنانچه چنین امکانی وجود دارد چگونه با ماهیت خاص این عقود سازگار می شود و اساساً آیا تنافی ایجاد نمی شود؟ و حال آنکه ما در نهایت به این نتیجه رسیدیم که علاوه بر اینکه بتوانیم چنین توافقی را در قالب عقد صلح بگنجانیم این قرارداد را بدلیل داشتن شرایط ویژه می بایست یک مسئله و قرارداد مستحدثه در کنار سایر عقود قرار دهیم و از به تکلف افتادن برای توجیه این قرارداد در انطباق با عقود معین اجتناب کنیم.

کلمات کلیدی:

تایم شر، عقود معین، مشروعیت مالکیت، عرف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533449>

